

Omul

Danut Cepoi

De pe acoperișuri
cădeau ghirlande de lumină
împurpurând pașii trecătorului obosit.
Mari și frumoase erau visele lui.
Avea în minte contururi nedesluite de
oameni și locuri distante,
iar în ochi văpaia dorului de departe.
Mergea detașat dar sigur, parcă cu cadența
tobelor din orchestra municipală
vara, atunci când "odată" se ieșea la promenadă.
Dar gândul, plecat pentru câteva minute
se întoarce și-i aduse aminte
că visul de la serviciu până acasă s-a sfârșit.
- Ne vedem mâine la aceeași oră, - zise
vom merge în alt vis.